

ἐκλείψωσιν ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς.

Ἐκ τῶν τριῶν εἰκόνων, αἱ ὁποῖαι συνοδεύουσι τὸ περὶ Σαμοανῶν ἄρθρον τοῦτο, ἡ εἰς τὴν πρώτην σελίδα παριστάνει γυναῖκα Σαμοανήν, φέρουσαν κεφαλόδεσμον ἐκ μαργαριτῶν, καὶ περιδέραιον ἐξ ὀστέων ἰχθύος καὶ κοραλλίων, ἡ δευτέρα Σαμοανὴν κόρην ἐνδεδυμένην κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν τρόπον, ἀλλ' ἀνυπόδητον! Ἡ τρίτη (σελ. 7) ἀρχηγόν, ὅστις ἠσπάσθη τὸν χριστιανισμόν διὰ τῆς διδασκαλίας χριστιανῶν νέων σταλέντων ἐκεῖ ἐκ Χαΐτης

Ἡ ἱστορία τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ τῶν νήσων τούτων εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρουσα. Οἱ πρῶτοι ἱεραπόστολοι, οἵτινες ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὰς νήσους ἐκείνας κατὰ τὸ 1830, ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν ἀγρίων. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐμπόδισεν ἄλλους νὰ ὑπάγωσιν ἐκεῖ. Οὗτοι ἔλαβον καλλιτέραν τῶν πρώτων ὑποδοχὴν καὶ κατὰ μικρόν, τῇ βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, κατάρθωσαν νὰ φέρωσιν εἰς τὸν Χριστὸν τοὺς ἀγρίους καὶ ἀνθρωποφάγους ἐκείνους ἀνθρώπους.

— Ἀνταποκριτὴς τις μᾶς γράφει, ὅτι ὁσάκις τρώγει κρόμμυα καταλαμβάνεται ὑπὸ σφοδροῦ ἱλιγγος (λέξιγγος) καὶ μᾶς παρακαλεῖ νὰ τῷ εἰπώμεν κἀνὲν ἱατρικόν! Τὸ κάλλιστον ἱατρικὸν διὰ τὸν φίλον μας τοῦτον εἶνε ἀνάπαυσις τρώγων κρομμύδια!

ΜΥΡΤΙΣ.

Διήγημα τοῦ πρώτου αἰῶνος μ. Χ.

(Ἰδε προηγούμενον φύλλον.)

Ἐπὶ τέλους ἀπόσπασμα Ῥωμαίων στρατιωτῶν κατέφθασε καὶ περιεκύκλωσε τοὺς μαχομένους, προτείνοντες δὲ τὰς λόγχας τῶν τοὺς προσεκάλεσαν νὰ διαλυθοῦν. Οἱ πλεῖστοι ἔπαυσαν, ὀλίγοι δέ, οἵτινες ἐπέμειναν μαχομένοι, ἀμέσως συνελήφθησαν καὶ ἀπήχθησαν εἰς τὴν φυλακὴν.

Ὁ Κλεομένης κατ' ὅλην αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς μάτην ἐζήτηι τὸν κύριόν του· ὅτε δὲ ἐπέστρεψεν

εἰς τὴν στοάν, ὅπου εἶχεν ἀφήσει τὰ πανέρια καὶ τὸν ὄνον, εἶδεν ὅτι κάποιος εἶχε κλέψει τὸ ζῶον, ἀλλ' οὐχὶ τὰ πανέρια. Ἔθεσε λοιπὸν ταῦτα εἰς τὸ δωμάτιον τῶν ἀγορανόμων ἐκεῖ πλησίον, ὅπου εἶχεν ὁ Δημήτριος φίλον τινα, καὶ ἀνεχώρησεν ἐσπευσμένως οἰκαδε. Καθ' ὁδὸν ἐσυλλογίζετο ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ συμφορὰ καὶ ἡ κλοπὴ τοῦ ὄνου, τοὺς εἶχεν ἐπέλθει, ἕνεκα τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ὑβρεῶς

τῶν καὶ ἤρχισε νὰ τρέμῃ μήπως τὸν ἐκδικηθοῦν οἱ θεοί, ἐπιφέροντες κακὸν καὶ εἰς τὴν Μύρτιν. Ἀπεφάσισα λοιπὸν, ἅμα φθάσῃ εἰς τὴν οἰκίαν, νὰ ἐξιλεώσῃ τοὺς θεοὺς διὰ παντὸς δυνατοῦ μέσου.

Ἄλλαι ὅμως ἀσχολίαι τὸν ἀνέμενον ἐκεῖ. Πλησιάζοντας εἰς τὴν οἰκίαν, εἶδε τὸν ὄνον βόσκοντα ἡσύχως παρὰ τὴν ἡδὸν, ὥστε ἐνόησεν ὅτι ὁ Δημήτριος θὰ τὸ εἶχε φέρεי μαζὺ του· ἐσπευσε λοιπὸν νὰ εἰσέλθῃ νὰ μάθῃ τὰ καθέκαστα. Ἀλλὰ μὲ ἐκπληξίν του ἀντὶ τοῦ Δημητρίου, εὔρε τὸν γέροντα Ναζωραῖον κήρυκα, καθήμενον εἰς τὸ μαγειρεῖον. Οὗτος ἦτο ὡχρὸς, καὶ τὸ αἶμα ἔρρεεν ἀπὸ τραῦμα τι εἰς τὸν δεξιὸν τοῦ ὤμου ὅστις ἦτο γυμνός, διότι τὰ ἐνδύματά του ἦσαν κατεσχισμένα. Ἐμεδίασεν ὅμως τόσον φιλοφρόνως πρὸς τὸν παῖδα, ὥστε οὗτος ἔλαβε θάρρος καὶ ἀνακούφισιν. Ταυτοχρόνως εἰσῆλθε καὶ ὁ Δημήτριος ἀπὸ τὸν κῆπον μὲ ὕψος ἀνήσυχον.

«Δὲν εἰζεύρω τί νὰ τὸν κάμω, Κλεομένη μου,» εἶπεν·

«εἶναι βαρέως πληγωμένος καὶ ὅμως ἐπιμένει νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπόψε εἰς τὴν πόλιν.»

— Ὁ Θεός μου θὰ μὲ προφυλάξῃ· εἶπεν ὁ γέρον ἡρέμα.

— Ναί, ἀλλὰ ἐκεῖνοι εἶναι θηρία ἄγρια καὶ χρειάζονται ξυλοκόπημα δυνατόν, εἶπεν ὁ Δημήτριος μὲ θυμόν.

— Ἀ, φίλε μου, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, τοῦ ὁποίου εἶμαι ὁπαδός, μᾶς ἔδωκεν ἐντολήν, ἂν μᾶς ῥαπίσῃ τις ἐπὶ τὴν μίαν σιαγόνα, νὰ στρέψωμεν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἄλλην.

— Τότε θὰ σοῦ ῥαπίσουν καὶ τὰς δύο καὶ τί

Σαμοανὴ κόρη.